

A

261
—
VIII.

...milagros de ... / Gyongy

... / ... / ... / ...

...
...
...

Farr. 134. 2. H. ✓

2904

Fanc 134 c 4.

Magyar Énekek

Mindenikének meg van az ő Notája

Fanc 134 c 4.

1

58 sz. + 2

1. Affatus S. Xaverij H. J.

Jesus szívem szép szerelme,
Az én lelkem gerjedelme,
Buzgón szeret tégedet!
Nem azért hogy üdvözüllyön,
Tűzre kiűzve ne kerüllyön,
Másként szeret tégedet;
Ingyen Uram te szerettél,
Teremtettél meg szenteltél,
Meg-váltottál engemet;
Ugy én szívem szép szerelme,
Az én lelkem gerjedelme,
Ingyen szeret tégedet!
Ebben a hív szeretetben,
Holtig-való tiszteltben,
Vigan ontom véretem,
Vigan néked én Istenem,
Drága kintsem és mindenem,
Fel-áldozom éltemet!

2
H^o L^o Turdus.

Egy kis tarka madár vig kedvében
Egy virágos kertnek ment röptében
Ha én tarka madár volnék
En-is veled el repülnék
Tarka Madár.

A' kis tarka madár ott akadot,
Mert két lép-veszötske közt ragadot,
Ha én tarka madár volnék,
Soha veled nem repülnék,
Tarka Madár.

A' kis tarka madárt kézzre kapták,
Nem bántották, szépen ápogatták
Ha én tarka madár volnék
Még-is veled el-repülnék
Tarka Madár.

A' kis

A' kis tarka madárt jaj fogságba,
Szorosan be zárták kalitkába,
Ha én tarka madár volnék
Soha veled nem repülnék
Tarka Madár.

A' kis tarka madárt nem bántották,
Zukor falatokkal meg hírlalták,
Ha én tarka madár volnék
Még-is veled el-repülnék
Tarka Madár.

A' kis tarka madárt ki-fosztották,
Tarka tollaibul, nyararra vonták,
Ha én tarka madár volnék,
Soha veled nem repülnék,
Tarka Madár.

☺

PastoritiumH. 3°

Chlorinda Dorindo

Poeta.

Gyenge Chlorinda,
 Hús kikeletben
 Egy szép ligetben
 Fel's alá jár.

Siejs Dorindo
 Szívét epeztve
 Kerét terjesztve
 Isak read vár

Meg jött Dorindo
 Egy kis Bokorban
 Hajnali korban
 Le ülték már.

Nyugszik Dorindo
 Igen sietet
 Sokat igetet
 Halgat a Pár.

3. Chlorinda.

Kerdi Chlorinda

Pasztor hol jártál
 Kivel tréfáltál
 Engem el kadsz

Hamis Dorindo
 Mitha nem tudnám
 Es tapasztalnám
 Massal mulatsz.

Dorindo =

Ne hidd Chlorinda

Merei Nimsam
 Edes Báránykám
 Mert ez a szív

Eküszem Párre
 A nagy Istente
 Egyre tengerre
 Te hozzád kiv.

Chlorinda

Lator Dorindo

Ott a fenyőben

Vagy a Fűzben

Nem tudod már?

Idegen társal

Eperjet szedtél

Vigan nevetted

Isak tagad bár!

Dorindo

Nem úgy Chlorinda

Kivel sétáltam

A kit imádtam

Nem földi kép

Hanem Istenség

Nagyob náladnál

Szenteb' náladnál

De nem oly szép.

A' szűz Dianna

Vadat kergetven

Sokat meg ejtven

Egy karrhoz lött

Arztot nyomorván

Az erdőt járta

Fel-nem találta

En hozzám jött

Chlorinda.

Ha úgy van. Pértor;

Igen követlek,

Megint szeretlek,

Mint hű nimfád!

Kellünk Dorindo

A nyájt el-hattam

Sokat mulattam

Isten hozza'd

N° 4. Ver in Albano.

Királyi mulatság erdőkben járkalni,
Aranyékos utsián fel's alá sétálni,

Tülemile éneklesen,

Gyenge szellők legyezésén,

Örömet nevelni

Kedre szerint élni.

Az ötös nyulakat bokorbul ki-venni,

Tiatal madárkák fészket fel-heverni,

Hegyet völgyet meg kerülni,

Friss források mellett ülni,

Ebedre meg térni,

Íó lakáshoz férni.

A' sötét gondokat magos szegre tenni,

Fel-adott étkekből jó orúen enni,

Enni meg nem tömöllen,

Közbe vigan beszélteni,

Friss borokat inni,

A' vizet ditsinni.

Eszem iszom után könnyökére dűlni,

Egy fél órátkaig álomba merülni.

Könnyü testel fel serkenni.

Mol-mi dolgán által menni.

Nagy labdát ugratni.

Játékkal mulatni.

Dianna udvarát megint látogatni,

Ernyős sátoriban mint reggel mulatni;

A' kakukkal szerentséjét,

Meg próbálni jövődjét.

Hegyek ellen állni;

Echóval trefálni.

Pintyöke sirását, galambnak nyögését,

A' játékos rigók hangos sütyülését,

Pilitzékinek busulásit

Társok után bujdosásit,

Szemre fűlne venni,

Más gondal nem lenni.

Erdőkbe ki menni mezők térségére,
 A le nyugvó napnak nézni szekerére,
 Pasitor után sétálgatni,
 Musicáját meg halgatni,
 Corydon dudáját,
 Mopsus furuglyáját.

Arietta Concerto Alto con Alto.

1. Nem szeretem Nem gyűlölöm
 Nem keresem Nem kerülöm
 De mégis nála nélkül nem lehetek
2. En-is
 Trak tisztelem, trak betsüllem
 De mégis nála nélkül lélekretet nem vehetek
- Producta Jynaviz et alibi.*

N. 5. Provoc. Oda

Uri nemzet eredete,
 Deli jeles ép termete,
 Gyöngyös köves szép ruhája,
 Ruhájánál szebb artizája,
 De mit használ ha hamis.

Szeme kőcény villag fénye,
 Amor tsuda éjteménye,
 Tüzet lobbant pillantása,
 Mint az eget villamlása,
 De mit használ ha hamis.

Alabastrum fehér nyaka,
 Birok rosát nyit ajaka,
 Lima márvany pitziny álla,
 Tiszta honál tisztább válla,
 De mit használ ha hamis.

Szép mikor var; szép mikor ir;
 Szép ha nevet szép mikor sir.

Szép mikor ül, szép mikor ál,
 Jól hajt térdet tiszta sétál,
 De mit használ ha hamis?

Trefás, nyájas, hízelkedő,
 Bátor, vidám, kedveskedő,

Sokkal biztat mosolygása,
 Teljes tárha ajándéka,
 De mit használ ha hamis?

~

77. Oda respondens.

Híres fő Rend nemzetében,
 Nintsen hiba természetben,
 Jól hordozták, jól nevelték,
 Völt-is okok mért kedvelték,
 de nem tesszi tudom mért.

Tiszta szem s ábrázatya,
 Téjbe mártott artzallatya,
 Hull rósa is el-mulatnak,
 Egybe kevert színt mutatnak,
 de nem tesszi tudom mért.

Magosan költ nagy homlaka,
 Sugár tzedrus ép deraka,
 Vállát veri szög hajával,
 Hainál hasad ajakával,
 de nem tesszi tudom mért.

Pindus Hegyén szebb versket,
Nem mondanak énekeket,

Mint mikor eö torlát nyitja,
Es hárfáját meg indítja,
De nem tetszik tudom mért.

Lovát márs ugy nem ugratja,
Jobban mint eö nem forgatja,

Mint az Evett fel ültében,
Meg sem mőrdul lágy nyergében,
De nem tetszik tudom mért.

Táncos, elmes, emberseges,
Törvény tudó, mesterseges,

Támbor józan mértékletes,
Takarékos, kellemetes,

De nem tetszik tudom mért.

Kedv-legeelő nyájossága,
Siv ébresztő vidámsága,

Teljes öröm barátsága,
Paraditsom társasága,

De nem tetszik tudom mért,
Mert hamisan mond azért.

—

M. 7. Sylvarum Otia.

1.

Magos hegyek, szelid erdők,
 Pán Istennek sátora.
 Kantos halmok, hives ernyők,
 Dianának udvara.
 Szűz Nymfáknak vig utazáj,
 Ugy tetszik hogy járulok.
 Dryadesek Palotái
 Ha házatok járulok.

2.

Itt a hajnal, gyöngén festi,
 Az erdőknek tetejét.
 Jön a Flora, és élleszti,
 A virágok mezejét.
 Jön a harmat, alig várja,
 Sylvánusznak völgyeit,
 Isendes lábbal hogj meg járja,
 És el-hintse gyöngyeit.

Sylv. Otia.

3.

Pán meg fújja trombitáját,
 Echo neki válaszol.
 Viszik szelek ily Postáját:
 Kelly fel a' ki aluszol.
 Erre ki ki puha ágyát,
 El felelti, talpa kél.
 Oda rugja nyoszolóját,
 És az egész erdő el.

4.

Támad a' nap új sugárral,
 Hegyet, völgyet vidámit.
 Közli magát fél világgal,
 Szárnyos népben kedvet nyit.
 A madárkák meg örülnek,
 El lepi az ágakat.
 Flim, és nyösten össze ülnek,
 Enakelik álmaikat.

Asit Faunus, és nyuitózik,
 Rút torhaját kivetí.
 Gubás testen vakaródzik,
 Trufos álmát neveti.
 Satyrusok a' Musáknak,
 Szép jó reggelt mondanak.
 Hízelkednek a' Nymfáknak,
 Mopszó vizet hordanak.

71

Fejj Phyllis tejcs nyájját,
 És a' Völgynek vezeti.
 Tityrus is csordáját,
 Gondos kézzel kergeti.
 Együtt járják a' berkeket,
 El beszélnek károkat.
 Emlegetik szerelmeket,
 És tegnapi tántazokat.

Siet Phoebus, és szekeret,
 Meg indítván ide tér.
 Egen hajója fényes székét,
 Az erdőtől szállást kér.
 Másra bíz a' nap járását,
 Másra bízva lovait.
 Itt keresi mulatását,
 Itt forgattya nyilait.

Itt van Huga személtében,
 Sétállya az utakat.
 Arany segyvert tart kezében,
 Puskiázza a' vadakat.
 Itt a' parvos, vad-kán iget,
 Rákák felénk farkokat.
 Sok a' hajtó, Zeng a' liget,
 Hül sok drága Dám-salat.

Sylv. Otia.

9.

Meg elégli a' mulatást,
 Maga Phobus jelt adat.
 Ki ki keres ányék szállást,
 A' leveles fak alatt.
 Meg pihenven ebéd után,
 Scroggel az erdei nép.
 Egy szép gyöngy-virágos útszán,
 Ugy játékra össze lép.

91

10.

Itt van Daphnis, itt van Faunus,
 Sok bozontos Satyrus.
 Sok sipóssal jön Sylvanius,
 Pásztorokkal Tityrus.
 Látzanak saki friss Napcák,
 Pásztorokat négetik.
 Utánna sok gyöngge Nymfák,
 Kik magokat kölletik.

Sylv. Otia.

11.

El-Keverve össze kapnak,
 Hol forgatyák inokat.
 Hol egy mástul el szaladnak,
 S magán ropják tantókat.
 A vig Nymfák el bujkálnak,
 Satyruok keresik.
 A kit beűk föl találnak,
 Tenyerekkel meg szedik.

12.

A Napcák Pásztorokkal,
 Himbáltatják magokat.
 Szép virágos bokrétaikkal,
 Ki-füzetven azokat.
 Satyruok meg verdődnek,
 Tepik egymás székallat.
 És szarvokkal öklelödnek,
 Hogy el nyerjék a' pallyát.

Sylv. Oria.

13.

Így járják az erdő dolgát,
 Ide Jemü gand nem fér:
 It találja nyugodalmát,
 A'kit bú, és bánat vér.
 Isten hazád város azért,
 Boldog a'ki ide tér:
 Mulatságért vig ora ért,
 Senki vámat itt nem kér.

C

Milde amabile.

N. G. Affectus ad Jesum.

Szerelmes Jesusom,
 Irgalmad nagy.
 Te minden Bünöshöz,
 Kegyelmes vagy.
 Már bánom vétkeimet,
 Jobbitom életemet. ref.
 Itak el ne hagy.
 Szerelmes Jesusom,
 Irgalmad nagy. ref.

C

N. 10ma Prosopopaea C. Nádasdi

ad
Milites.

i.

Bettentő Márnak fájrat

Ti bátor seregek

Bellona igaz magrati

Jól vitézkettetek

Meg győztük Burgus kölykeit

Fejünkre eskütt ölyveit

Mar ditsekegyetek.

2da

Meg vertük Kevély táborát

Váktuk mint barmokat

Le téptük sűrű sátorát

Raktunk test-halmokat

Gázoltuk büdös véreket

Pokolra üztük Lelkeket

Kin örvendeztetek.

3.

El nyertük Schweidnig Várait

Villám pattantyuit

Borozló tornyos falait

Menydörgő álgyait

Rabb-szira füstük emberét

Predára attuk mindenét

Istent dicsérjétek.

4.

Mondjon az egész táborunk

Hál- adó éneket

Luskánk, álgunk, puskaaporunk

Hasetdon egeket

Torgassunk nagy poharakat

Igyunk te Deum borokat

Mekem is töltsetek.

5.

Uy lármát hallok Bajnakim

Uy erő üt reánk

Menyünk eljbe fiaim
 Rivágyon trombitánk
 Ujétsünk rajtok sebeket
 Rádjuk apróra sziveket
 Megyek: kövesetek.

Arietta Duetto

Nehez jó barátot

Szíves igaz társot

találni.

De tiile nehezebb

És keservebb

el-válni.

Mert a két szív

olyan kints;

Ha egymáshoz hív,

mellynél drágább nints.

ff. ff.

Paradigma Satyre. Ungarica.

Egy ag-lant van gyöngyös táján

Rút szömöltsek ül poszaján

Töporódott rántzos bőre

Ószel tarkás minden szőre

Utálatos otsmány kép.

Három fogat tart istrásat

S alig ragja a hig kását

Gyomort kever büdös szája

Tüdejével rothat májja

Semmi tagja már nem ép.

Rosdás toroka höbög hörög

De a nyelve frissen pörög

Kyughatatlan derekával

Tsipás szeme forgásával,

Kere ugy jár mint a tsep.

Előb kerzte Venus fatyát
 Megismérni mint sem Atyát
 Him után sirt böltsőjében
 Gyulladosott szerelmében
 S még előtte volt a szép.

Fel serdülvén többre lépet
 Nyalogatott sok friskepet
 A ki tetszett száj izének
 És meg felelt vig kedvének
 Akkor ragatt mint a lép.

Sok kezek közt vásott nyaka
 Trókkal kopott két ajaka
 Úszög már ki pörölt szíve
 De még ben van Amor nyíve
 Forton forr az ő tserép.

Természetét erőlteti
 Apatt mellyét ki feszétti
 Tarát farát ékesétti
 Vitorlyáit ki terétti
 Arra nyerét a ki szép.

Párás tüzet lobbantatya
 Marmeg szokta nem hagyhatya
 Várj tejetlen gubás ketske
 Nyújtón nőző vén menyetske
 Megjön urad jól meg tép.

~~12~~ M. G. Batthyányi Lajosnak, mikor Palatinuska L. t. D. 30

Meg holt Pálffy Fános Bajnaka hazánkna
 És már Egek-közt jár nagy lelke Atyánkna
 Híre földet futya szép emlékezettel
 S ditsőséget közli sok külső nemzettel
 Pálffy Fános után árva hagyattunk
 De kis árvaságra utána maradtunk
 Mert Batthyányi Lajos jön vigasztalással
 Nádorispányságra fényes méltósággal
 Nem szörnyű Uraság cöszme forgása,
 Hatalom erőszak nem kedvejárása,
 Olthatom, Irgalom látszik szémerében:
 Hajlandó Nyájához igyenes kiveében.
 Egy vitéz Oroszlányt meztet jersétnyére
 Irgalmas Pelicánt annak tetejére
 A vadak Királya Kardot tart körmevel
 Pelicán fiait táplálja vérével.

Ebből Magyar Ország reménységet vehetsz
 Benne bizakodván bátorságban lehetsz
 Tudja akarja-is hasznat hazájának
 Előmenetelét tartja sajátjának
 Gyárbul frissebb szinbe már azért költözzünk
 Öröm szózatokkal vigán örvendezzünk
 Békéllkedjünk kezéhez alázatos rósokkal
 Hogy veánk aradlyon tárházod sok jókkal.
 Mondyunk: a' Trillagok Iriják nevet Egben
 Tartsa a' Nagy Isten friss jó egészségetben
 Méltóságos háza magasztalására
 Egész Magyar Ország Vigasztalására.

H. 13

Propempticon. 12

Ne maradjuk, el mehet,
 A mint tetszik: úgy vehet
 A fa-keztől vég butsút;
 Előtte az ország ur!
 Hajdi el ment jó korán;
 Tíz órákor szaporán.
 Hogy próbáljon szerentsét
 És láthassa velentét.
 Minden Lova rugjon fel!
 A Rud sege hulljon el!
 Repedjen a gyepű szí
 Pintze-tokja folyjon ki
 A forgó szél kergejé
 Zapor első verejé
 Igen finom ember volt
 És hogy tőlünk eljárt

Prám nehezreletemben

H. 14 Dialogus de Cupidine
 Rusticus. Poeta

Rust. Ki legyen Cupido eddig nem tudhattam
 Moka előfelőle már sokat halottam.
 Karkozzát, ditsirik, ki nagy ember lehet
 Széles é világom mert nagy tsudakat tet!
Poeta Ne mond nagy embernek, gyermek pitzin falat;
 Nints nálánál latrab a kerek-Eg alatt;
 Szárnyos, Ives, Faklás, mind a két szemén vak
 Ruhátlan, Bujdosó, Káros tüzeket rak.
Rust. Ha illy; rossz Anyja volt, mostohan nevelte.
 A tüzet kerekéből hogy el-nem emelte.
 Nem gyermek való a fegyver és a tűz
 S mint-hogy ruhátlan jár, ritka dolog, ha szűz
Poeta A míg a Tizkónak szárnyát ki nem tépik
 Sok felé el-repdez mindenütt be lépik,
 Tetke-fészkeket rak, aprósodik a ház
 A patvar irts a ki! egy szó annyi mint szar

34
H. 15

De Crucifixo

Süzek Hák sirjatók,
Mélyen szomorkodgyatók,
Késeregjen minden szív,
A' ki Jesussához hív.
Kintsen abban irgalom,
Hozzád burgó sajdalom;
A' ki téged meg nem szán,
O Jesus a' keresztfán!
Gyenge testén sebeit,
Vérrel burgó kékeit,
A' ki látta és nem sir.
Elő hittel az nem bír!
A' kösziklák repednek,
Nap és hold setétednek,
Minden állat meg indul
Isak a' bűnös nem busul!
Lány zúvobbe sirasd meg
Vétkeidet, gondold meg!
Hogy az Isten Fia volt
A' ki érted így meg holt!

H. 16

De Beata Virgine.

35

Ó Istennek Kedvесе,
Szent Léleknek Jegyесе,
Süz Maria ritka kints;
Isten után másad nints!
Téged ég's föld magasrtal,
Nagy Királynéának vall,
Maria méltóságod nagy,
Angyaloknál helyeb' vagy.
Süz méhedben fogattad
Süz emlővel szoptattad.
Süzén szülled fiadat
Mindenható Uradat.
Kiss nyájjadat oldalmad,
A' bünt tölc távortasod,
Te légy a' mi Gyámolunk,
Könyörülő Aranyunk!
Engedd Téged Kövessünk,
Tiszta szívvel Szerefsünk,
Ejzen bennünk ez a' süz,
Hozzád Kegyesseges Süz!

A szerentsé változása

Tanult elme nem indul,

Ide s oda rándulásin

Nem sértődik nem mordul,

Isak úgy nézi tsuff-játékát,

Mint a' forgó kártyát.

Ma hiteget, hízeltkedik,

Karján visel, fenn hordoz,

Holnap megint mérgekedik

Boszuságol fondol hoz.

Reád szegedi kész táborát

S meg fel szedi sátorát.

Most fel-tillent első fokra,

Apolgat és mosolog

Kébelébe ragad tsókra

Már meg bánta, tébolog.

Natad tölti az ebéd korát,

Másut eszik vacsorát.

Isak árulás biztatása,

Tárházokkal ha imád,

Öröm-ürom ajánlása

Viszá rántya a' mit ad.

Szerentsére tsak úgy tekints,

Ajándékja álm-hints

Kopasz benne és vak jószág,

Agyarkodó, fondorló,

Fel-kendözött aggott óság,

Nyughatatlan, kőborló;

A' szerentsét jól meg ismerő

S amint szolgál úgy ditsiro.

;

1

Fillis nyugszik, mely álmában
 A' szép Fillis elmerült
 Ime Amor jött aromban,
 Loppal oldalához ült.
 Félre teszi Tegyét, Ivét,
 Egy nyílával utat nyíl,
 És ki lopja Fillis szívét,
 Kit sebese el is vitt.

2

Serken Fillis, észre veszi
 Katát: Amor nyílaid
 S' vij dolgát félre teszi
 Pietteti inaid
 Fel-talállya udvarában:
 Amor szívek között jár,
 Szinte kettő van markában,
 Ime úgy mond itt a' kár!

3

Tolvaj Amor! ha el-vetted
 Ha meg loptál engemet,
 Mond meg later hová tetted
 És add vissza szívemet!
 Sirva fakad, sájjal körli
 Nagy tseppekkel könnyre kul
 Amor gyengén mind le törli
 Mondván Felli ne busul'

4

Itt van szíved el-rejtettem,
 Is helyen van el-nem-vesz;
 Több szívekkel el-kevertem,
 Mutass reá tied lesz!
 Im elődbe rakogatom,
 Felli vigyázással légy:
 Ki mitsodás meg-mutatom,
 Szíved helyet mást ne végy.

5

Ez a nagy szív alázatos,
 Ez pedig pompára vágy,
 Ez együgyű akaratos,
 És ez mindenkire lág.
 Ez a petrin válogató,
 Ez udvari, ez paraszt,
 Ez tudatlan halogató;
 Sok szívüket el-szalaszt!

6

Ez mosolygó, hízilkedő,
 Ez versengő béketlen,
 Ez szemérmes, ez kérkedő,
 Ez pilyergő irretlen.
 Ez tárházat kasszélyos vadász
 Tetkik neki a kintses nép,
 Emes bűnsületet horgász,
 Ennek a kell a' ki szép.

7

Ez kendőzik, fűrtet vízzel,
 Lázson tükeréhez fut,
 E' más erkölcsében piszkál,
 Emes büszke noha rút.
 Válogasd ki ha úgy kéred,
 Ezek közt van szived;
 Tüli látom nem ismered
 Melyik legyen a' tied

8

Még egy van itt ez a' furtsa,
 Titkos hamis dévai szív,
 Ehez nem fér senki kultsa,
 Se nem igaz se nem hív.
 Ha nem tudod, im meg mondom:
 Ez te szived emeld el,
 Tartsd magadnak semmi gondom
 Mert ez senkinek sem kell.

Melteságos Grof Batthyani Lajos
Palatinus Honak neve Napján
Az Ország Gyűlésekor. 1764 ^{ben}

1.

Magyar ország egen kitetsző fényesség,
Nádor Ispánsági fen-járó ékesség,
Felséges, értékes, érdemes méltóság,
Akinél udvart tart tündeklő sok jószág

2.

Uri szeled erkölts: mely titku böltsesség.
Atyanyunk s Hazánkhoz mértéklett nagy hívség.
Semmit-sem mulató helyes el-vendelés.
Igyenes rend-tartás, bátor el-tekélés.

3.

Igyelem, szorgalom, vigyázó okosság,
Tel tett dolgaiddban gyemánt állandóság.
Cs. sereges tob' jó. Ebbul ország ismer
Tisztelet, betsül, szeret, magasztalva dicsér.

4.

Tanu é Ieles Nap! Ime gyűlekeznek
Himes, köves, gyöngyös Gálában érkeznék
Sok Uri Vendégek, az ország színével,
Zoros a Palota Inneplő népével

5.

Elyen minthogy Elyen! azt mondgyák egy szóval,
Szeresse meg Isten minden kívánt jóval,
Nagy Lajos Urunkat, nyomos sok idővel,
Menngői alszábal meg-tölt esztendő'ekkel.

6.

Üllye bekefsséggel Nádor Ispány székét!
Ötöd izzig lába zamos Maradékot!
Hertzei és Grofi édes Unokáit.
Vigadozva töltse Kőzöttök óráit!

7.

Er az egész ország buzgó ohajtása,
Te hozzád hajlando szívének járása,
Melyből a Józ-jóis vigasztalásd veszen.
Ugy tetszik jelt adott az Ég, hogy meg legyen.

111 20
H. 29.

Fragmentum Eclogae. Tityrus. Corydon.

Pösa Minap egy kis kánász, más juhász gyermekkel
Orvokende veszni Pasztori versekkel

Corydon fel tevé felmászás ártánságát
Tityrus táskáját is leg jobbit barátságát

Cor Tityre ha tetszik e hegyek aljában
A ki terjett büke fák ermyös sátorában
Legelő helyére bocsátván nyájunkat
Pasztori énekekkel mulassuk magunkat.

Mese azért Juhász ha meg tudsz felelni
Er a kövér ártány nálad fog telelni;
Jó makkon hizlaltam Bakony erdejében,
Most vagy kellemős leg jób idejében.

Tyt. Mese Mese Mi az széles e Világon
Neve irva vagyon gazdag terjett ágon?

Kedékes sarokantus, bubos és kalapos,
Néha alól, néha pedig fellül lapos.

Tyt. Mese Mese Kánász, ha kultsát találod;
Elő barátságommal sörös leszzen találod:
Sörös, Paszkos, Kövér, még csak pitzin falat,
Mint hozzá hasonló a kerék és alatt. ppp

H. 29.

15

Remete.

Ex Germanico.

11

A' kemény kösziklák tietlen kebelében
Jaratlan Barlangok el-rejtett mely öblében
A' Vadon erdők közt találám kedvemet
Es lelkem ki-hűltig itt töltöm éltemet.

2

A' Búske szin Világ selálynon friss barsonyban
Egy kevés rongyal-is be érem én aronban
Ma holnap a' kígyók fel bontják testemet
Az apró férgeskek el-orztyák bélelmet.

3

Tobródo torkosok fel-készült jó lakási
A' borral töltető Izákok tombolási
Nem hisztik torkomat, én nádom édes íz
Egy falat rós kenyér, egy ital forrás víz

4.

Flagonda merülök, bus szívem kezd lankadni,
 Ebreszt a forgo' Eg, Vigasztalást tud adni,
 Éjjel a csillagok vidítyák szememet,
 A' hajnal fel pirul, meg hozza kedvemet.

5

Ha test 's vér meg indul, háborgat rul ostrommal;
 Bőjtet sanyargalom, meg töröm ostrommal,
 Tüskébe keverem áruló testemet,
 Így oltván tüzeit meg mentem lelkemet.

6

Eltelvén napjaim, nem félek a' haláltul
 El valóti örömet ez árnyék rossz világtul
 Ohajtra járulok te hozzád Istenem
 Gulalmam, örököm, kinssem, és mindenem.

7.

A' lelkem reméltem öltözik fényességbe,
 A' testem itt hever, míg társul méggen éjbe
 Egy burgó indulat engem itt temete,
 Ha kérded ki valék? egy szegény Remete.

Epitaphij Ungarici Paradigma
 per Cantilenam

1.

A' mig engette
 Ki számba vette
 Embernek esetét
 Halálát életét
 A nagy Isten!
 Forgattam karomat,
 Bajvívő kardomat,
 Ki szántom életemet,
 Hogy ontsam véremet
 Ázzyomért.

2

Márnak kotrkáját
 Kétes próbáját
 Sebes pattantyúit
 Tüstelgő Algyúit
 Bátran néztem
 meg álltam

Rontottam segyverét,
 Kontyoltam emberét,
 Döntöttem falait,
 Megvettem várait
 Ellenségnek.

~~É~~
 Nyitottam erét,
 Gázoltam vérét,
 Bé sántyolt tábort,
 Sok festett sáborát
 Le tapottam.

Tel kapták nevemet,
 Terjesztvén híremet,
 Világ négy részén,
 Bellona mezein
 Sok Nemzetek.

4
 Most immár nyugszom,
 Béken aluszom,
 Italláde bujdosó,
 Te Jámbor Utazó
 All-meg ki vagy?
 Nem szerrek háborút,
 Hoz Laxrus Koszorút.
 Bötsüld-meg tetemid,
 Nádasdi fekszik itt!
 El-ballaghatsz.

Szerente.

1.

Fortuna szerén okossan üly!
Ugy forgasd tengelét hogy ki ne dűly.
Ha miben kedveret
És szépen vereset;
Meg ne örűly.
Fortuna szerén okossan üly!

2.

Jó Kedre's Kereke egyaránt jár,
Forog és változik: ma kintsele vár,
Holnap le nyomorít,
És megint boldogét.
El-hidgyed bár:
Jó Kedre's Kereke egyaránt jár.

3

3

Érdemre nem tekint szentelen vak,
Kire ma vongt aranyt holnap szűrt vak;
Judgyák kik taborát
Laktak és udvarát,
Sok nagy urak.
Érdemre nem tekint szentelen vak.

4

Hol édes jó Anyád hol mostohád.
Dolgául senkinek. Számot nem ad.
Meg bötsül megaláz.
Magasról, lejjel,
Mint hoz réád.
Hol édes jó Anyád hol mostohád!

5

224⁵²

Sz. István királyul Posonyi Enck
 Debő István nagy királyunk,
 Téged ég 's föld magasztal.
 Téged tisztel Kis országunk
 Első szent urának val.

Tőled vette fényességét,
 Meltóságát, érdemét;
 Koronája ékeségét,
 Hitét, kincsét, mindenét.

2

El bujdosál, meg kerestünk,
 Aldott legyen a szent ég
 Országodba bé verettünk,
 Zivünk örömeiben ég.

Drága kincsünk, fel találunk!
 Magyar ország vigadozz:
 Itt van kit óhajtvá vártunk
 Ezer áldásokkal hoz.

3

53

Ime a te reményseged
 Inségedben ide ner'
 Isten után erőseged
 Meg óltalmaz ez a kéz.

Meg vigasztal minnyájunkal
 Hatalmunkban vastagis
 Meg tágiya országunkal
 Véig meg tart boldogis.

4

Budán nyugszik, Buda vára
 E Zentséget meg bősüld!
 Biztat az ég nem sokára;
 Attya után Imrét küld

István mellett itt lesz Fia
 Meg testesült Angyalunk,
 Meg szeri ezt fél Maria
 Egi 's földi Atyónkunk.

13 Anno 1771. Mese =

Abbatissa est natus S. Stephani Hagusa
 mense Julio die ego filia est
 in Schombour publico cultui per dies
 octo -
 deinde die abbatissa Verana ad Montem Pannonia
 ibi tria culta
 die inde translata Budam ad Ecclesiam
 Parochialem sub cura Soc. Reg. in Propria
 conquirent una die
 hinc in Palatium Regium Budense abbatissa
 ibi quiescit:

Szent Imre Hertzegher
 Poronyi Enek

Magasztaló szent versekkel
 Dicsőítsük az Eget,
 Es üdvözlő Enekekkel
 Szent Imre Hertzegel.

Nemzetünknek szines népe,
 El érkezel hintsetek:
 Ifjak szünek burgo népe
 Föld ágokat hintsetek

Erdei merő virágoszon,
 Rosák emelkedgyesek,
 Szízes liget illatoszon,
 Liliomok kedvesek.

Hertzeglek jön: ujuljatosok
 országunknak hegyei
 Es virágban induljatosok
 Négy Tümmes virái.

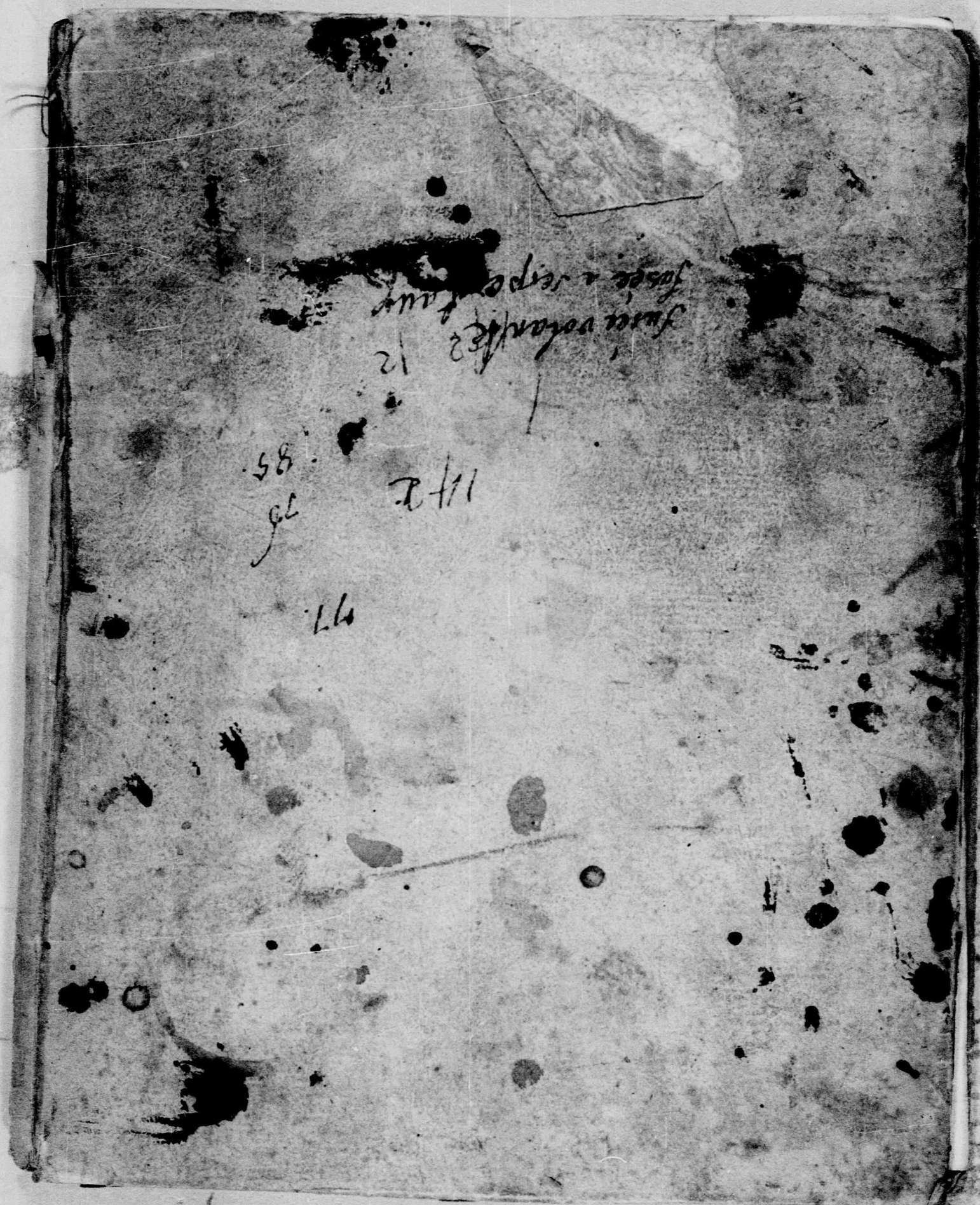
3
Hertregtek jön; nagy sorokkal
Sugár ágyuk szőlőárok
Lobogókkal taratkokkal
Öröm ny-hírt adgyatok.

Szent Hertreg jön; Szent Istennek,
Tornyok harangoztatok.
Az is nagy meg-Szerzőjének
Örök halál adgyatok.

4.
Szent Imre jön, ki élében
Esküzt szűz és Angyal volt,
Házassága kötelékben
Szűz társával szűzek holt.

Ágyuk Istent szent nevében!
Hívek könyörögjetelek;
Oltalmában, érdemében,
Hogy részesek legyetek!

Per Aras
Kus Rada
Kontel Bura
gil 120
~~me 120~~
maly ju.
hatal el
mery =
Sondy. mer vich =

fuer voran
fuer in reise
12

58
96

1771

16

Eccloga

Egy mohos kősziklán két ketskés le üle,
Bellyéb' a sűrűben más Pásztor futyüle;
Hallyás és kúrállják, végre meg ismerik,
Hogy közelebb jöne barátságért, Kérlek!
Ki jön, Meaálás volt, igen híres sípos
Tízta Pásztor gyermek, Kondor hízu fitos.
Még szolittya Thyrsis: ne kéneld magadat;
Hadd halljuk jó Pásztor gyenge szép szavadat!
Ott a Pászta várnál mulato, vajkaltam
Nem gondoltam volna szép Cupát találtam
A' Bellának szantom, de már tied leszen,
Kérlek el énkedet, és mond el egészem.

legelőn

Meaálás
Kedves: szép a Tavasz, a Tavaszt szeretem,
A' hol kedves tartja, Agymit vehetem,
Ki bujk a földből Vesta kis tseléje,
Utannak az eperj a Nyugab ebédje
Öltözik az erdő, virághon járni
A föld merőseget bársonyan sétálok
A' kis szellőskék gongon lengedeznek,
A' tiszta Patakok nyersen tsergődznek.
Gyönyörű fal a majom, hízik, szaporodik,
Nyan vagyok magam szívem nem aggódik
Merre járok Kelek, madarak kérik
Fölöttem, előttem énkedet kedvernek

repdesnek

Thyrsis
Mint az ereszlet már oly édes énkedet
Azért a szép Cupát mellán el veheted.
Nem rossz az ajándék, ha jól meg vizsgálod,
A gyönyörű Tavaszt rajta fel találdod.

Bokrosodik az ág, hant liget változik
 Lok nemes virággal a kert illatozik
 Harap hever a nyáj a Pásztor nérgéi
 Közötte forogván napját vigan éli
 Még több más van rajta. Köszönöm jó Vendég
 Kedves énekedet, ime az Ajándék.

Mopsus

Hadd nyissam már én-is Jorkomat és Számat
 Nem kerék ereki se Cupát se vámos.
 Szépén bíg a Tehény mikorfiát hija
 Mekeg a vig Keltke mikor anyját Lija.

Thyrsis

Talá helyes szipodat ha nem fűn szebbekel.
 Paraszi Corydöntul tanulad ezekel

Mopsus

Mikor ord halottak, a Nymfák nevettek
 Koszorút bokréta utánam vetettek.
 A fába metsettek szép emlékeretre
 Valamit nem ism mit montak végeretre.

Thyrsis

Ist: hogy mostkor verses díszelen magába
 Len illik a Kényes Musák udvarába.

Mopsus

Mopsus udvarokba még eddig nem lakol
 A kinek nem lespik fejje meg a bakol.

Menalcas

Ne veszekedjétek, jó a szép egyezés
 A Pásztorok között a trendes bekefés.

Thyrsis

Töbnek szól a levél soh fürge versórel
 Látszik imitt amott ki tűné ezekel.
 Rövid beszédemekt tsak ez a sumaja
 Le töröt alattok Pindus Lajtoraja.
 A töltöl egy tetszik már hozzá tudhatod
 Tha reájok találás fülekbe sughatod
 Hasad a döl mennyünk ki ki és Solgára
 Mopse bekelyünk meg Zépen utólyata

évolna

[illegible]

Stokása Istennek hogy mingyárt hi nem lép,
Ha hozzája még tén a Galatán néj,
Hald beszédet melly lép, le áll felhuzott csép,
Ellegy még hát bús lép.

Oh melly jól jár Wram, az hi mostan még hat,
Pöinyü Karunkodáit Bogánytul nem nem hall,
Nem sít éjjel, nappal, egy sáve zítótt vall,
Melly Joka még nem csall.

Most ha kemény hujik, ám bátor az nébánd,
Felefegetett is Gyermekedvel né szánd,
Bana szidar né hánd, Istén rád vigyázand,
Hta a földnek adand.

Meg nyugszik ott nyilván a kéferves fogoly,
Vigan hát Halálnak Te is csak még földely,
Vintz itt tartó Samoly, Eles minc árnyék olly,
Semmit hát ne napolly.

A kihez Te kedvedet ok Wram hozzád vedd,
Te előtt Gyümölcsöd a Fajánul le szedd,
Rejtékben be sedd, Nagy orzán nem szorved,
Jasár hóza neved.

Sodomából végy hi Angyal fogja kézem,
Urolof konlása az Hazaínnak ne nézzem,
Ott még nyugosz hiszem, Jókörhözva tisztem
Ereket Istennem.

Wig

Pránsolok bizony Pránsolok Magyar Szövécsnek,
Oh Regyesem Isten hogy így még ejténél,
Figyellen mit tőnél, Verünkön nő Ebel,
Rontoid minis lőnél.

Hogy keseredél még oh Benem a nap,
Minis olgya az övet amas igaz fő Pap,
Urahnak Fővénst Hal e mihoz arszul csap,
Lesz minden oly minis rab.

Tedd szadia keseredet mert Lelked jólvagyon,
Mivelte ezt azért, tigid el ne hadgyon,
Már országott adgyon, bár ezt ne bán nagyon,
Lelked ne sokajson.

Eltég az Isten hogy legimie fel hén,
Nyilván nem tudhatom, hogy lekerz ittül men,
El hiddye minden Stent, minden oly foga fent,
Ki nem tudná ezent.

Tanuljon itt minden Boganyrak ne hiddyen,
Minis Stent ugy tartya, oly mondas ne legyen,
Effele veskelyben bizodalmonk méllyen,
Az Stentben legyen.

Exomlás okának ki ki magadar tud,
Keserwes éneked az urán odzán fujd,
Salám még Stünik bíd, Ellened hozott vúd,
Még hal emészto szúd.

Szolása

De' meg dúhott Sátár Semmire meg nem szán,
A sok Necsemőket veri által a Jan,
Haragszik mint Hamán, Nyilat által kájan
Lóvi, ferselmei cham.

Néhol kisdédket mind együvé gyűjt;
Azt béka, Tóban seregget beveri,
Táborát xá néri, Magyar hi ez néri,
Csak a melleit veri.

Mondván jaj jaj miam el jött már a végünk,
Bizonny homál fogta be szép fényes Egünk,
Ezennel meg Egünk, hogy Sátár rabja lünk,
Mert mi nagy vészes lünk.

Oh né legyen aker a kék és kállyatok
Nostza állatokat meg a kettünk laskatok,
Vani meg több atok, mely szalla réatok,
Sivva csudallatok.

Im tüzet bocsáta az ur csontainra,
Pattata engemet vettenei bura,
Már csak jajgatára, Béhoi labáimra,
Vete az Egúra.

Im pusztán lett immár a nyomozás sion,
Barati, usályak, Szivak sölélvon,
Mert Magyar vés aincs hon, Tűzön, vízen, vámon
Vitézik Lórádon.

Oh vajha még egyszer kedves salátnátok,
Sátári fogásában a Szegény Magyarok,
Ne xongálna mrok, Fordulna meg sorfok,
Egyhülven szíjtok.

Oh ha még Szünnek már a nagy Póten heré,
A sok méreg után jöne edes méze,
De' ezt látom megfőzre, Szavallyon mihoz lefe?
Mert hinek van Ege.

Kámlak

Dár hözred, s: hözötte lenne nagy vetett frigy
Bátran hogy így szólnál, bizony léfien így frigy
Még is néhi ne higy meg trefál mert frigy,
Ambar aranyas frigy.

Az aszu la mellek láttam igett a nyers,
Nálad van próbálva ez a keserves vers,
Ur Otten ha meg versz, léfien e ofztan ez,
Mellyről csak mást feltett.

A Jesus viridet kerfett Magyar ver,
A Keresztényi név tudom hozzászól fer,
Ugye hogy igen ver? A menyegyi menyér,
Mortkölésé mig ér.

Judok melly becsületen Póganynál a Christus,
Bizony nincsen ennél o' józza igaz juss,
Bátor ettül el fus ne legyen fived bus,
Vagy lelketen nagy gus

A hi ez nem tudgya, Atya e nem ismer,
Nem léfien am annál Meny ofztagi nagy bér,
Csak Karhozassa fer, Ödögök hözött fer,
Kegyelmer is nem nyer.

Ki oltalmazná ezt Keresztények köztül,
Ennek Merelmiket vallyon hi lelke fül,
Hald meg ezt Magyar fül, meleg ver így meg hüd,
Nemkereden kivül.

Taj hi solfroz van ez ok Zaratmaj Otten,
A Lelki ismeres nagy bizony saj itten,
Ketten bármán, négyen, tanács hoznak ezen,
Rondásunk nincs légyen.

Menyeg hi i: így szólnál: Köztünk i Pannaes,
Vérén ez e nem bér, mosta csak rajta kants,
Kevés mondgya ne bants, minden javáról kants,
Rabrag bul hi ne kants.

Együtt vagyon Dom, s: a gonosz esmél,
Moab, Agareus, Sebalita nézd el,
Gyusok hald az atáttan, Adél,
Férk hozakod.

Erclnek

A Világosságban vakoskodunk mint vak,
De hűvös Remények, úgy tapogatózunk csak,
Váratunk néma alak. Vém mozgott az ajak,
Jóra s- lön rose Salak.

Uram jó Nagy Istén mi Országunk mely őz,
Sok keserű mérges ez ellen nem egy főz,
Pajunk hűvű nímű gőz, bizonyfalmajd még győz,
Hta se hozzáunk nem jőz.

Sorsunk arra juttat mint el vesett Polyva,
Véres Évom Jda csak még vagyunk Falva,
Mint his gyermek falva, ugyan talpó alva,
Le szűnő majd ki málva.

Ennek nagyobb oka, hogy a sok sziv nem egy,
Minden vallást mozgat, ezen meg- csundes egy
Ereke meg ne tegy, vagy on sok mérges begy,
Milyen szivedben begy.

Noha természetű Ellenség a Pogány,
Mind nélkül, s- mind nélkül legyen a Tudomány,
Milyen dobogott meg hány, mintha is ez a hány,
Effelek meg hány.

Nemzetes romlásas nevesen nagy viték,
Noha ez előtt minden nap his itél,
Eljő meg a Píntek, Ten, a nap hígyétek
Sij hárszago Telhek.

Esau, Jakobot neveli egy Ánya,
De meg nevese az Istensélen Battya,
Esau vajlattya, licit Istón Battya,
Rea lön boosajorra.

Jeremiásnál van most a mérges Pokar,
Te read közkönte, id meg se is minai,
Ostán okádgyál bái fűledezt nyitgya kái,
Hta eljő a Parai.

Minem nér ő Vallást, bizonyosan meg hid,
Rabbal selik ő meg az monogya a David,
Eto jót kivedben ird, had tuggyah Gyermekid,
Mit montak Eld.

Bar